

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7711

гр. София, 19.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110161613 по описа за 2023 година

С искова молба ищецът ***** е предявило против Н. И. А. положителни установителни иски по реда на чл.422 ГПК с правно основание чл.430 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 3 201,99 лева, представляваща главница по Договор за текущо потребление от 26.11.2010 г. и Допълнително споразумение към договор за кредит за текущо потребление от 15.07.2014 г., ведно със законна лихва за период от 28.03.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 1 880,43 лева, представляваща договорна лихва за период от 07.11.2019 г. до 27.03.2023 г., сумата 10,70 лева, представляваща мораторна лихва за период от 07.11.2019 г. до 27.03.2023 г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д. №23593/2023г. по описа на СРС, 27 състав.

Ищецът твърди, че с ***** бил сключен Договор за кредит Експресо от 26.11.2010г. (падежирал на 07.03.2023г.), като същият бил обезпечен с Договор за поръчителство от 26.11.2010г. на Н. И. А.. Твърди, че кредитополучателят ***** е починал на 24.07.2013г., и синът на починалото лице - ***** е поискал продължаване изпълнение на задължението по кредита, поради което на 15.07.2014 г. е сключено между ищеца и ***** и ***** Допълнително споразумение, с което са поели изпълнение изплащане на задължението по договора за кредит, със запазване на договора за поръчителство с Н. И. А., за което има допълнително споразумение от 15.07.2014г. към договора за поръчителство. Твърди, че към датата на сезиране на съда със заявление по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. №23593/2023г. по откритата във връзка с кредита клиентска сметка не са погасени 41 броя дължими вноски за главница и лихва, поради което претендира сумата от 3 201,99 лева, представляваща главница по Договор за текущо потребление от 26.11.2010 г. и Допълнително споразумение към договор за кредит за текущо потребление от 15.07.2014 г., ведно със законна лихва за период от 28.03.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 1 880,43 лева, представляваща договорна лихва за период от 07.11.2019 г. до 27.03.2023 г., сумата 10,70 лева, представляваща мораторна лихва за период от 07.11.2019 г. до 27.03.2023 г. Твърди, че към датата на сключване на споразумението остатъкът по кредита възлиза на сумата от 7 780.00 лева, като лихвата е в размер на 14. 95%, годишният процент на разходите е в размер на 16.32% и е определен крайният срок за

издължаване на договора, като е уговорена нова дата на краен падеж - 07.07.2024г. Ищецът сочи, че въз основа на издадения в производството по ч.гр.д. №23593/2023г. изпълнителен лист било образувано изпълнително дело № 20238480400409 по описа на ЧСИ ***** в КЧСИ. Твърди, че дължимите суми по делото, в това число вземания на ищеца по издадения ИЛ и изп. такси и разноски, са изцяло погасени от ответника Н. А., като изпълнително дело е прекратено от ЧСИ с Разпореждане от 11.07.2023г.

Представя под опис 8 бр. писмени доказателства, прави искане да се изиска ч.гр.д. № 23593/2023 г.. по описа на СРС, 27 състав, моли за допускане на ССчЕ.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата Н. И. А., в който оспорва исковете, поддържайки, че същите са недопустими поради извършено погасяване на вземанията, предмет на издадения изпълнителен лист по ч.гр.д. № 23593/2023 г.. по описа на СРС, 27 състав, както и на разноските пред ЧСИ. Навежда довод, че не е спазена разпоредбата на чл. 147 ал. 1 от ЗЗД, доколкото не е предявен иск спрямо длъжниците *****. Твърди, че в Допълнителното споразумение № 1/15.07.2014г. към Договора за кредит от 26.11.2010г. е предвидена уговорка, с която се договаря капитализация на начислената дължима лихва, като прибавянето към размера на редовната главница на просрочени задължения за лихви, върху които се начислява възнаградителна лихва, представлява анатоцизъм по см. на чл.10, ал.3 от ЗЗД, който е допустим само при уговорка между търговци, с оглед на което размерът на дълга е установен посредством нищожна клауза. Релевира е евентуално възражение за погасяване на сумите по давност.

Съдът счита, че следва да съобщи проекта на доклада по делото на страните по реда на чл. 140, ал. 3 от ГПК:

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТОДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. **Правна квалификация:** предявени са положителни установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с правно основание вр. чл.79, ал.1 пр.1 ЗЗД вр. чл. 138 ЗЗД вр. чл.430 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.
2. **Разпределение на доказателствената тежест:**

Ищецът следва да докаже пълно и главно: валидно сключен договор за поръчителство обезпечаващ валидно сключен договор за потребителски кредит, усвояване на потребителския кредит, действителният размер на главното вземане по потребителския кредит и настъпване на изискуемостта му.

В конкретния случай: валидно сключено Допълнително споразумение към Договор за поръчителство по кредит № 11/19046697/26.11.2010г. от 15.07.2014г., с което поръчителят се е задължил да обезпечи Допълнително споразумение към договор за кредит за текущо потребление от 15.07.2014 г., с твърдяното в исковата молба съдържание за всеки от цитираните договори, усвояване на кредита от потребителя, настъпване на изискуемост на главното, уговорена възнаградителна лихва, респ. нейният размер, изпадане на длъжника в забава за плащане на главницата, както и размера на обезщетението за забава, настъпване на основанията за предсрочна изискуемост на задълженията по договора, за което длъжникът е уведомен или настъпване на крайния падеж на договора. Във връзка с оспорването на ответника за изтекла погасителна давност за вземанията, в тежест на ищеца е да докаже действия, водещи до спиране и/или прекъсване на давността.

Съдът обявява на страните, че служебно за наличие по делото на фактически и/или правни обстоятелства, обуславящи неравноправност на клауза/и в потребителски

договор. С оглед принципа на състезателност съдът уведомява страните, че ще се произнесе по евентуалния неравноправния характер на клаузата в чл.3.1. в **Допълнително споразумение № 1/04.07.2014г. , така и по чл.8 от договор за кредит за текущо потребление вр. раздел III от Общите условия за предоставяне на кредити за текущо потребление касателно едностранната промяна на лихвения процент**, за което дава възможност на страните да изразят становище за равноправността на клаузите и да ангажират доказателства. Съдът указва, че няма да се произнася по неравноправния характер на клаузата, ако потребителят, след като е бил уведомен, се противопостави на това.

В тежест на ответника е да докаже, че е погасила претендираните суми.

Съдът обявява на страните, че следи служебно за наличието на неравноправни клаузи, поради което предоставяне на страните възможност, при условията на състезателност, да ангажират доказателства за наличието, съответно липсата на пороци на визираната клауза.

3. Отделя за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата: че между страните е сключено **Допълнително споразумение от 15.07.2014 г. към договор за кредит за текущо потребление от 26.11.2010 г., съдържащ посочените в исковата молба клаузи.**

4. По доказателствените искания:

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба писмени доказателства, тъй като са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор предмет на делото, а по отношение на доказателствената им стойност - същата ще бъде обсъдена в крайния съдебен акт.

Основателно е искането на ищеца да се изиска ч.гр.д. № 23593/2023 г. по описа на СРС, 27 състав.

По искането за допускане на ССЧЕ съдът ще се произнесе в о.с.з. след изслушване на страните /доколкото съдът следва да постави въпрос на ищеца по чл.145, ал.1 ГПК за изясняване фактите по делото, а именно да уточни – променян ли е размерът на лихвения процент едностранно от банката в процесния период, кога и в какъв размер и на какво основание/, съответно с оглед необходимост от поставяне на допълнителен въпрос с оглед т.2 от доклада /касателно необходимостта от поставяне на въпроси към вещото лице за представяне на различни варианти в зависимост от равноправността на цитираните клаузи: чл.3.1. в Допълнително споразумение № 1/04.07.2014г. , така и по чл.8 от договор за кредит за текущо потребление вр. раздел III от Общите условия.

Съдът приканва страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

По изложените съображения и на основание чл. 140, ал. 1 от ГПК Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на 18.04.2024 г. от 13:10 ч., за която дата и час страните да бъдат призовани, като указва на страните, че най-късно до първото по делото заседание могат да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

ОБЯВЯВА на страните проектодоклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ОТЛАГА произнасянето си по искането за допускане на ССчЕ.

ДОПУСКА на основание чл. 140, ал. 1 ГПК всички приложени към исковата молба писмени доказателства.

Заповедно производство по гражданско дело № 23593/2023 г. е изпратено по компетентност на СГС /в.ч.гр.д. 20231100513054 по описа на СГС/.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните, а на ищеца и препис от писмения отговор на ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____